

SLOVINSKÝ OBČASNÍK

3

Ročník XI.

júl, august, september 2015

Nepredajné

TITILOMBOM

Tak ako každý rok, tak sa aj tento rok konali obľúbené folklórne slávnosti TITILOMBOM. V sobotu 22. augusta sa na amfiteátri kultúrneho domu v Slovinkách opäť rozozneli melódie ľudových piesní. Konal sa už XXI. ročník týchto slávností. Ako každý rok sa udalosť konala na konci augusta, čo nám

predznačuje, že sa blíži koniec prázdnin a prípravy na nový školský rok. Bol to pekný slnečný deň a tešili sme sa veľkej návštevnosti.

Tohoročné slávnosti boli pre nás výnimočné tým, že domáci folklórny súbor Slovinka oslavovala 40. výročie svojho vzniku. V záverečnom poďakovaní starostka obce Slovinky udelila vyznamenania členom folklórneho súboru Slovinka, ktorí sa najviac zaslúžili o rozvoj zvykov a tradícií v našej obci, a to: in memoriam- pani Anne Dejmutovej a p. Brutovskému. Ďalej súčasnej vedúcej folklórneho súboru p. Elene Perháčovej a vedúcej detského folklórneho súboru Viere Mižigárovej, a trom aktívnym mladých členom pre ktorých je folklór zmyslom ich života: Šimonovi Lučanskému, Márii Marschallovej a Jozefovi Perháčovi. Patri im veľké ĎAKUJEME.

Program na tento deň bol plný tanca, spevu hudby a zábavy, o čo sa postarali folklórne súbory. Vystúpili v tomto poradí:

FS Slovinka – piesne
DFS Slovinčoka
FS Slovinka – piesne
FS Dúbrava – Prešov
FS Slovinka
LH JAS – Beharovce
FS Borovničák – Vojkovce
FS Kalina – Kolinovce
LH – Zamiškovci

Čo sa týka zábavy pre najmenších, bola pre nich pripravená nafukovacia žirafa, ktorá už pravidelne každý rok a na všetkých podujatiach žne veľký úspech. Detičky na ňu mali vstup zdarma. Stánky s občerstvením nesmeli chýbať. Ponúkali veľký vý-

ber pochutín, občerstvenia, jedla a pitia. Varil sa aj kotlíkový guláš. K tomu všetkému pribudli aj údené rebrá s belišami, čo je tradičná pochúťka typická pre našu obec. Pochutili si na nich všetci, nielen domáci.

Ako je už zvykom, TITILOMBOM sme ukončili tombolou. S hodnotnými cenami odchádzalo 29 vyžrebovaných výhercov. Prvá cena bol kvalitný vysávač. Ďalšími hodnotnými výhrami boli mixér, hriankovač, fritéza, sušička potravín, soda stream, žehlička, sekáč potravín, obedová súprava a množ-

stvo ďalších užitočných cien.

Veríme, že sa folklórne slávnosti páčili každému a tešíme sa na Vás aj budúci rok.

Touto cestou sa chceme ešte raz poďakovať sponzorom.

SPONZORI: Wolimex- Limanowa – Poľsko
Altan s.r.o.
Urbariát Nižné Slovinky
LES-TRA s. r. o. Krompachy
Ing. Ján Mnich
Peter Ferenc
Euronics Krompachy
Kvetinka – kvetinárstvo
Dopslov – Ďorko Peter
Stanica výkrmnosti a jatočnej hodnoty ošipáných, predajňa Slovinky
Buttymarket – Krompachy
obec Slovinky
Sigma plus s.r.o.
Betónáreň Slovak-ingeniering, Prešov
Jarmila Stajsková
Ing. Zuzana Nebusová – starostka obce Spišské Tomášovce

ĎAKUJEME

Ing. Petronela Ďurčiová, redaktorka

OBECNÝ ÚRAD INFORMUJE

Momentálne prebiehajú rekonštrukcie domu kultúry v Slovinkách. Dom kultúry sa využíva na všetky dôležité podujatia, ktoré sa usporadúvajú v našej obci, preto je veľmi dôležité aby práve táto miestnosť vyzerala reprezentatívne.

Práce na rekonštrukcii domu kultúry v Slovinkách sú vykonávané vo vlastnej réžii obce. Podieľajú sa na tom zamestnanci obecného úradu a pracovníci na základe dohody ÚPSVaR o aktívnej činnosti a dobrovoľníckej práce.

Časť materiálu na rekonštrukciu je preplácaná ÚPSVaR ako materiál na aktívnu činnosť, mesačne v hodnote 340 €. Materiál na dobrovoľnícku prácu pre preplácaný cca v hodnote 600 €.

Dobrovoľnícka činnosť: jednorazovo 500 €

Aktívna činnosť: 3x340 € = 1 020 €

Ostatné náklady by mali byť hradené z rozpočtu obce.

Na zasadnutí zastupiteľstva obce Slovinky rozhodnú poslanci obce o tom či a v akom rozsahu budú práce na rekonštrukcii domu kultúry v Slovinkách pokračovať. Momentálny stav v akom sú rekonštrukčné práce si môžete pozrieť na fotkách.

EURÓPSKY DEŇ JAZYKOV 2015

Základná škola Slovinky 71 sa v dňoch 2. 10. a 5. 10. 2015 aktívne zapojila do projektu Európsky deň jazykov, ktorý vyhlásila Rada Európy s cieľom „podnietiť 800 miliónov Európanov zo 47 členských štátov Rady Európy, aby sa bez ohľadu na vek, v škole aj mimo nej, učili viac jazykov.“ Hlavným logom projektu je „Hovor so mnou“...

To znamená, že ak sa ľudia v jednotlivých krajinách budú učiť cudzí jazyk, budeme môcť spolu komunikovať, cestovať, pracovať...

V našej škole si uvedomujeme potrebu výučby cudzích jazykov, preto sa v rámci tohto projektu konali na hodinách cudzích jazykov (na druhom stupni ZŠ) interaktívne hry a jazykový kvíz zameraný na obohatenie vedomostí z oblasti svetových cudzích jazykov, vzniku písma, na ukážky posunkovej reči a znakového písma ázijských krajín. Žiaci získali zaujímavé informácie o tom, akým jazykom hovorí najviac ľudí na svete i v Európe, alebo koľko jazykov ovládajú známe osobnosti... Spoznali pozdrav „Ahoj“ vo viacerých cudzích jazykoch, počúvali hymnu EÚ Ōda na radosť v anglickej verzii a iné pesničky v rôznych jazykoch...

Súčasťou projektu bola aj diskusia na tému „Prečo sa učiť cudzí jazyk?“ s cieľom vnútorne motivovať žiakov k učeniu cudzích jazykov.

Žiaci svojimi výtvmi na tému loga projektu „Hovor so mnou“ vyzdobili nástenku k Európskemu dňu jazykov.

Ing. Liana Koňárová

JA Slovensko
Člen skupiny JA Worldwide
Partnerská škola JA Slovensko
2015/2016

Podnikateľské vzdelávanie
Finančná gramotnosť
Zručnosti pre zamestnateľnosť

Škola realizuje
vzdelávacie programy
Junior Achievement Slovensko,
ktoré pomáhajú mladým
ľuďom rozvíjať ich potenciál.

Adam Šepetka
generálny riaditeľ JA Slovensko

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

júl, august, september 2015

SRDČNÉ BLAHOŽELÁME NAŠIM JUBILANTOM

90 rokov

Anna Hudáková

85 rokov

Pavol Šomšák

80 rokov

Katarína Karoľová

Ján Varecha

75 rokov

Štefan Huďa

Anna Mižikárová

Jozef Ontko

Anna Ontková

Štefan Slovinský

Rudolf Vojaček

70 rokov

Anna Mnichová

65 rokov

Anna Gožová

Katarína Ivančová

Mária Mnichová

60 – rokov

Lýdia Csomorová

Ružena Čechová

Božena Dzuriková

Anna Hudáková

Michal Kakalejčík

Viera Kurtová

DO MANŽELSTVA VSTÚPILI

Radoslav Ďurči – Katarína Bencková

Roman Dzurik – Monika Rusnáková

Jaroslav Rendoš – Monika Maňovská

Lukáš Štec – Oľga Richnavská

Kamil Šimák – Dominika Richnavská

Marek Béreš – Mgr. Mária Ontková

NARODILI SA

Lea Kalafutová

Filip Macko

Livia Gajdošová

ROZLÚČILI SME SA

Anna Slovinská 1927 – 2015

Helena Prokopová 1926 – 2015

Ján Ďorko 1935 – 2015

Peter Pačan 1937 – 2015

KYNOLOGICKÝ KLUB

ÚDŽBA AREÁLU:

- Natieranie vchodovej brány
- Zhotovenie odkladacích boxov pre psov v počte 10 ks
- Upratovanie plochy areálu, kosenie

Dňa 20.9.2015 sa uskutoční v Ružomberku bo-nitácia psov, na ktorej sa zúčastnia z nášho klubu dvaja psovodi. Dňa 25. 9. 2015 sa uskutoční MS Slovenska BVK pri Prievdzi, na ktorej sa zúčastní z nášho klubu Marek Ščurka. Veríme, že naši psovodi dosiahnu dobré úspechy.

predseda klubu, Rudolf Vereš

STRETNUTIE S PREZIDENTOM – ZÁŽITOK VLASTNÝMI SLOVAMI

23. septembra sa otvorili brány Prezidentského paláca pri príležitosti inaugurácie prezidenta Andreja Kisku a privítal najúspešnejších študentov a ich učiteľov. Medzi nimi som sa ocitla ja a moja spolužiačka Barbora Hudáková.

V školskom roku 2014/2015 sme sa spoločne s Barborou zapojili do súťaže v programe Viac ako peniaze. Celoslovenská súťaž s názvom „Platobný nástroj v roku 2020“ nás posunula do finále, ktorého sme sa zúčastnili v marci v Bratislave. Pod vedením pani učiteľky Parimuchovej sme pred odbornou porotou predstavili svoj projekt „Ring – Link“. Ide o platidlo v podobe prsteňa, ktoré by sa v roku 2020 stalo súčasťou každého z nás. Projekt porotu očaril natoľko, že sme v kategórii Základné školy obsadili prvé miesto.

Konečne prišiel deň D – „stretnutie s prezidentom“. Počas našej krátkej návštevy sme stihli navštíviť aj známe zákutia Starého Mesta.

Pred príchodom do Prezidentského paláca sme boli pozvaní na obed od zástupcov spoločnosti Junior Achievement Slovensko, n.o. Po vynikajúcom obede sme sa všetci spoločne pobrali k prezidentovi. Na chvíľu sa ma zmocnil pocit stresu, ale aj zvedavosti. Veď k prezidentovi nechodím každý deň.

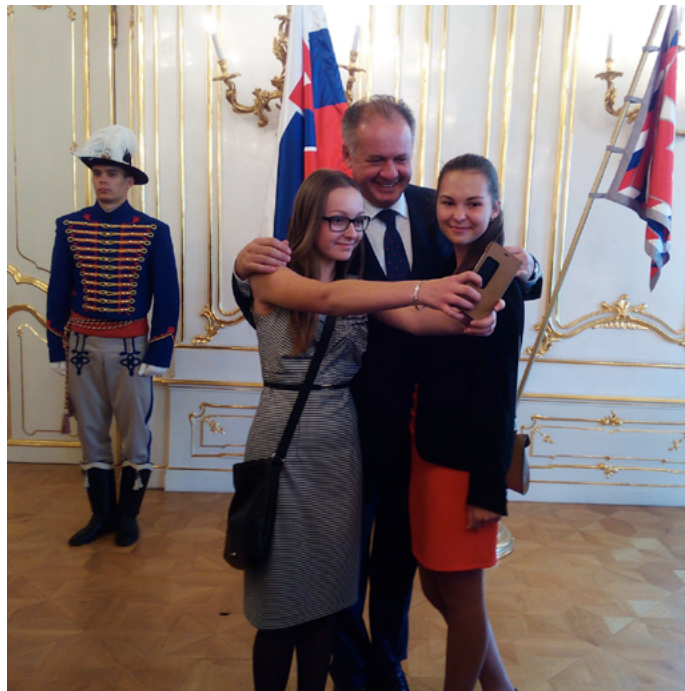
Zamestnanci nás privítali v jednej z miestností paláca. Po krátkom čase prišla pani, ktorá nás zaviedla do prijímacej miestnosti. Tesne pred príchodom prezidenta jeden z strážne zakríčal: „Pozor, otvoríť dvere!“, v tom zaznela prezidentská hymna. Bol to neopísateľný pocit.

Po ukončení hymny predstúpil jeden zo zástupcov Junior Achievement Slovensko, n.o. a predstavil nás. K slovu sa dostal aj prezident so svojim krátkym príhovorom. So všetkými študentmi sa osobne zoznámil a rozprával. Atmosféra v paláci bola skvelá a uvoľnená. Pýtal sa nás základné informácie, ako sa voláme, odkadiaľ pochádzame, v akej súťaži sme postúpili a čo sme vymysleli. Po rozhovore nasledovalo občerstvenie. Samozrejme prišlo aj na fotografovanie. Nechýbali ani známe „selfie“ fotky.

Študenti priniesli prezidentovi menšiu pozornosť o škole alebo samotné študentské výrobky. V prezidentskej kancelárii bude odtiaľ aj kúsok Sloviniek. My sme doniesli knihu Sloviniek, knižku o škole a školský pohár.

Osobné stretnutie s prezidentom bolo pre mňa obrovským zážitkom, na ktorý budem ešte dlho spomínať.

Beáta Ďorková

Z ČINNOSTI BANÍCKEHO CECHE SLOVINKY

DOPRAVA RUDY DO HUT

Vytaženú rudu bolo potrebné čo najskôr speňažiť, teda dopraviť do príslušnej huty. Držanie vlastných povozov bolo pre ťažiarstva neefektívne. Dosť ich zafažovalo už kŕmenie koní potrebných pre gáple. Preto riaditelia ťažiarstiev prenajímali na odvoz rudy cudzích povozníkov. V Slovinách to boli najmä tamojší sedliaci. Ako dokazujú zachované dokumenty, ani toto riešenie nebolo bezproblémové. Začiatkom roku 1794 poslali obyvatelia Sloviniek sťažnosť Spišskej stolici. Medzi početnými výhradami boli dva body vzťahujúce sa aj na banské podnikanie. Prvým z nich bola práve otázka povozníctva. Ťažiarstva zaviedli totiž pred časom odmeňovania povozníkov nie podľa počtu fúr alebo štvrtiek, ale podľa hmotnosti nákladu. To považovali Slovinčania za okrádanie a žiadali okamžité zvýšenie tarify za 1 cent prepravenej rudy alebo šliachu. Ako druhé prijateľné riešenie navrhovali, aby im bola znížená daň z porty. V tomto prípade boli ochotní vzdať sa povozníctva úplne v prospech záujemcov z okolitých dedín.

Zástupcovia banskej a stolicej správy poverení prešetrením sťažnosti zvolili najpresvedčivejší postup dokázania objektívnej pravdy. Vo vybraných banských závodoch úradne prekontrolovali váhy a požiadali samotných povozníkov, aby naplnili parny rôznymi druhmi rudy. Po ich odvážení vypočítali plácu povozníkov podľa starého i nového spôsobu. Vo všetkých prípadoch vyšla vyššia suma pri novom spôsobe. Otázne však zostalo, ako poctivo naplňali povozníci parny v bežnej praxi, keď boli platení za fúry.

Ďalším problémom pri doprave bolo rozsýpanie, strácanie rudy. Aby táto ruda nevyšla nazmar, bolo treba finančne motivovať ľudí žijúcich na trase do tej-ktojej huty, aby ju zbierali. Keďže by však bolo ťažko realizovateľné a neefektívne vykupovať túto rudu od každého jedného zberača priamo v hute, bolo treba vybudovať akýsi medzičlánok. V r. 1800 odporúčala napr. Dvorská komora vo Viedni hornouhorským ťažiarom, aby si našli v niektorých obciach na trase prepravy jedného statočného človeka, ktorý by od ostatných preberal a dočasne u seba uskladňoval pozbiieranú rudu. Zberači mali byť odmeňovaní podľa hmotnosti a kvality odovzdanej rudy, výkupca po zhromaždení dostatočného množstva a jeho odovzdaní do huty primeraným percentom z ceny dodávky. Napríklad v r. 1810 schválil Dištriktálny banský súd v Smolniku pre obyvateľa Nálepky Mateja Gančuka túto odmenu vo výške 10% - ako to vraj bolo zaužívané pri stupových rudách.

Vyskytovali sa aj krádeže rudy, či už u povozníkov, alebo zo skládok rudy. Obraz o preprave rudy i o ďalších problémoch s tým súvisiacich si môžeme urobiť podľa správy úradníka smolnickej erárnej huty z r. 1817 o zámene, skášaní a tavení ťažiarkej rudy v tejto hute.

Do erárnej huty v Smolniku privádzali povozníci rudu od viacerých súkromných ťažiarstiev, medzi nimi aj zo Sloviniek. Rudu prepravovali v tzv. kastniach

a vysypali ju na skládke huty na vopred určené miesto pre to – ktoré ťažiarstvo, osobitne každý druh rudy. Od ťažiarstiev dostali povozníci potvrdenku na svoje meno o tom, kedy, koľko a aký druh rudy naložili. Po zložení rudy v hute im potvrdenku podpísal waldbürgerský dozorca, aby si mohli vyzdvihnúť výplatu. Tento úradník však nemal možnosť prekontrolovať správnosť hmotnostných údajov. Nemal k dispozícii

malo vybaviť váhou na spôsob váhy na seno. Pri každej váhe mal byť ustanovený stály majster, ktorý by odvážil každý povoz ešte pred vysypáním. Keďže každý furman mal mať svoju kastňu alebo hüll úradne preváženy a svojou váhou viditeľne a nezmazateľne označený, nemalo byť problémom odpočítať hmotnosť voza od zistenej hmotnosti celého nákladu, tak

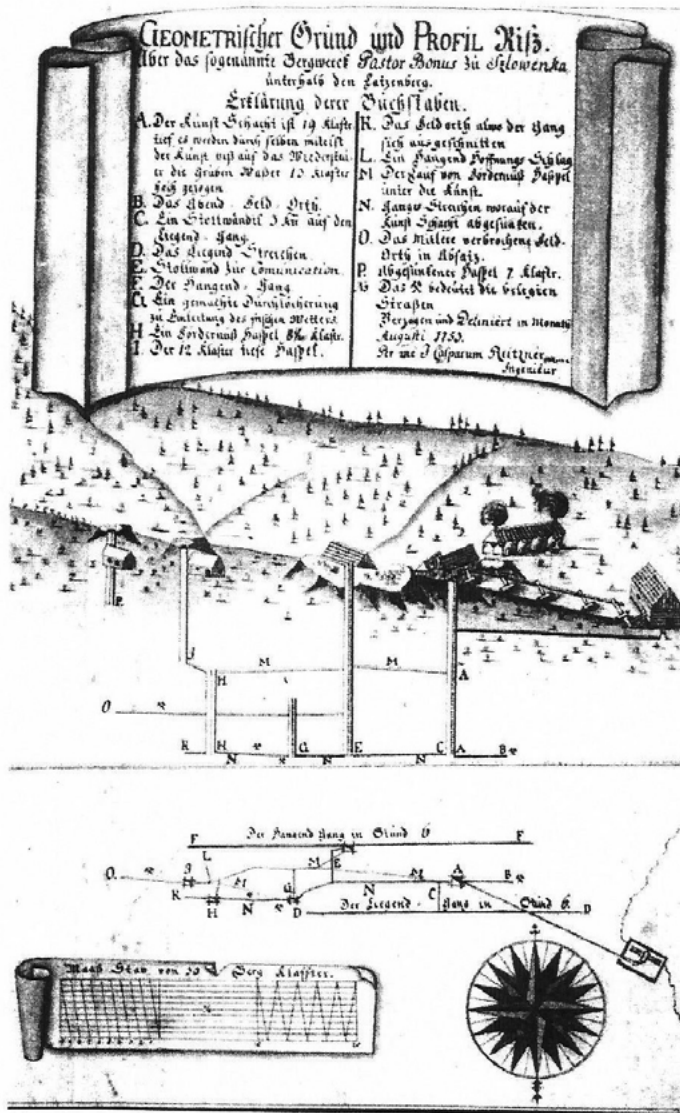
určiť čistú hmotnosť rudy a porovnať ju s údajom na potvrdenke od banského závodu. Keby sa takto mohli povozníci dokázať minusové rozdiely, ktoré by museli uhradiť zo svojho, dávali by si väčší pozor pri preprave. Rudu by lepšie opatrili pred rozsýpaním a neodvážili by sa ju ani predávať alebo inak napomáhať zlodejom.

Veľkú nespokojnosť vyzvala v radoch slovinských povozníkov o niekoľko rokov neskôr rozhodnutie väčšiny tamojších banských riaditeľov nezamestnávať ich pri odvoze rudy. Zdá sa však, že si za to mohli sami. Ako je uvedené v zdôvodneniach riaditeľov ťažiarstiev Kahlehöhe, Läger a Lacenberg, Rozália, Gränzling a Juraj, Matej Lacenberg a iní, za posledných temer 30 rokov najímali na odvoz rudy výlučne slovinských sedliakov. Ti si boli svojou nenahraditeľnosťou asi príliš istí, a preto sa vraj časom nedalo na nich spoľahnúť. Nielenže často meškali s dohodnutým odvozom, ale pri nástupe poľných prác, počas žatvy alebo za zlého počasia dokonca vôbec neprichádzali do závodov. Takéto situácie využívali ihneď na presadzovanie svojich požiadaviek o vyššie prepravné ceny. Aj v prípadoch, keď vtedy rudu odvážali, nedbanlivosťou, ale aj vedomou spreneverou spôsobili ťažiarstvu viac škody ako úžitku. Ako poznamenal riaditeľ bane Rozália Jozef Reiczner, nikde nebolo tak rozšírené rozkrádanie rudy ako v Slovinách.

Ťažiarstva veľa strácali tým, že vyťažенú rudu nestihli včas a v plnom množstve dopraviť do huty. Nie vždy sa im totiž podarilo zaistiť náhradných povozníkov. Preto riaditelia, zodpovední za prosperitu ťažiarstiev využili možnosť svojej slobodnej voľby pri zadávaní povozníckych prác a uzavreli zmluvy s mimoslovinskými furmanmi. Ako dokumentoval riaditeľ ťažiarstva Gränzling a Juraj Samuel Walko, v minulosti bývalo bežné, že z mesačne naložených 500-600 centov rudy, „stratili“ slovinskí povozníci pri preprave 30-40 centov. Po zamestnaní cudzích furmanov začali zaznamenávať dokonca prebytky a odvoz rudy prestal byť problémom.

Slovinčania teda v r. 1825 prestali byť výhradnými prepravcami rudy vyťaženej v katastri ich obci. Pri preprave stavebného dreva, ostatného stavebného materiálu a ďalších predmetov potrebných pre banskú prevádzku dostávali naďalej príležitosti. Rovnako mohli pracovať v baniach ako haviari. Teda ťažiarstva ich nezbavili úplne možnosti zarábať si u nich na živobytie.

Predseda baníckeho cechu,
Lehet Jozef

Obr. 1. Mapa banského závodu Pastor Bonus v Slovinách z r. 1753. J. G. Reitzner. Táto mapa je staršia ako mapa bane Zákut' z r. 1758, uvádzaná v publikácii „600 rokov baníctva v Slovinách“ ako najstaršia zachovaná banská mapa zo Sloviniek.

váhu. Ak sa mu aj na pohľad niektorý náklad nezdal, nemohol povozníkovi dokázať, že podvádza. Musel by dať prevážiť rudu erárnym zamestnancom huty na vlastné náklady, čo sa nedalo od neho žiadať.

Tento stav nahrával povozníkom. Ako sa píše v dokumente, nakladali naraz niekoľko vozov (druhov) rudy, ale namiesto toho, aby ich hneď odvážali do huty, vysypali ich vo svojom dvore alebo pred domom. Až keď okolo domu zhromaždili väčšie množstvo rudy, odviezli ju do huty. Takto sa ruda zašpinila od zeme a hnoja, čo potom ovplyvňovalo skúšky na obsah kovu a voľne vysypaná u povozníka bola vystavená napospas aj zlodejom.

Autor správy navrhol teda riešenie: V prvom rade sa malo prísne zakázať vysypať rudu pri dome povozníka. Ďalej každé skladisko rudy pri hute sa

ŠPORTOVÁ SPRÁVA OŠK SLOVINKY

Dobrý deň, tento krát sa vám namiesto prezidenta klubu nebude prihovárať Erik (ktorý bol pracovne celé leto v zahraničí), ale ja. Rada by som zhodnotila najmä obdobie medzi jarou a jesennou časťou novej sezóny. Dúfam, že vám môj pohľad na športové a futbalové veci nebude veľmi proti srsti.

Ako už bolo spomenuté v minulom čísle občasnika, 3. júla sa na ihrisku uskutočnila akcia Vitame prázdniny. Išlo už o tretí ročník a podľa reakcií ľudí sa zdá, že bol aj vydarený. Začula som názory, že podobná akcia by mala byť aj na konci leta, nakoľko je fajn, ak sa ľudia majú kde kultúrne vyžiť. Myslím si však, že pomyselnou bodkou za letom je Titilombom, preto neuvažujeme nad podobnou akciou na konci prázdnin. Ďakujem hlavne Lucke Sabovej a všetkým babám z obecného úradu, za skvelú spoluprácu, ktorá je dlhodobo naozaj na vynikajúcej úrovni. Je fajn, že aj v našej obci sú ľudia, ktorým nie je všetko jedno, ale vedia aj priložiť ruku k dielu.

Okrem tejto akcie, sme uskutočnili aj niekoľko futbalových turnajov. Najviac by som vyzdvihla futbalový turnaj prípraviek do dňa 27. 6. 2015, ktorý bol na menšom ihrisku a ktorého sa zúčastnili deti do desať rokov. Takú futbalovú atmosféru Sloviniek dávno nezažili a pre mňa to bola najkrajšia akcia leta na ihrisku. Tie deti to prežívali, vyskali, jasali a plakali (áno aj slzičky boli) pri každej výhre, či prehre. Keďže v tento deň sme nechceli byť zlým príkladom pre deti, v bufete sme nepredávali alkohol. Napriek tomu z niektorých igelitiek vykukovali malé ploskačky – veď však správny „futbalový“ fanúšik sa vždy vynájde. Bravo milí Slovinčania. Sme sa ukázali zasa raz. No verím, že aj v budúcnosti sa uskutoční tento turnaj na Slovinčkách a to vám vrelo odporúčam prísť. Taktiež veľmi ďakujem Zdenkovi a Katke Čurillovom, ktorí prišli s touto myšlienkou a veľmi prispeli k jej realizácii.

Počas leta sme sa snažili uspieť v súťaži Nadácie Slovenskej sporiteľne „Futbal to je hra“. Urobili sme projekt, prezentáciu, skompletizovali fotky a video a to všetko sme poslali na stránku nadácie. Snažili

sme sa získať dresy, sieťky za bránky, tréningové pomôcky a prístroj na úpravu ihriska. Celý projekt sme zverejnili na internete. Hlasovať sa dalo pomocou bezplatnej SMS. V skupine Sloviniek na Facebooku je 542 členov. My sme dostali 114 hlasov a to bol projekt vyvesený aj na stránke školy. Tak na jednej strane je OŠK stále vytknuté, že má hľadať iné zdroje financovania než z obecného rozpočtu a na strane druhej, keď tak chceme urobiť, tak sa Slovinčania nejako nevedia hecnuť. Namiesto toho sa pýtame, prečo sa podporuje zas len ten futbal? Tak asi preto, že futbalový klub má členov, ktorí aj pohnú zadkom a snažia sa, génus. Sme my to ale dedina...

Ale späť k jadrú veci. Počas leta sa uskutočňovala len nevyhnutná údržba areálu ihriska, namontovali sme pre divákov nové lavičky a v areáli bola osadená kamera. Uskutočnili sme niekoľko brigád, pravidelne sme kosili, vypratali klubovňu a priestory na „opačnej strane“. Pred novou sezónou sa nám podarilo získať od istej stávkovej spoločnosti nové žlté dresy pre mužstvo dospelých. Tak hlavne baby pridte mrknúť, na tých našich fešákov, ako im to v nich pristane.

Čo sa novej sezóny týka, museli sme sa boriť s množstvom problémov. Do kádra nám prichádzali, ale aj odchádzali členovia, chlapci vyrástli a už nemôžu hrať za žiakov alebo dorastencov... Hlavný problém je nedostatok hráčov hlavne v nižších súťažiach. Občas sa nám stane, že žiak nepríde, lebo ho nepustili rodičia, musí doma pomáhať a podobne. Prosím, hlavne vás rodičia, pustite svoje deti na futbal, nedržte ich doma, nech prídu na ihrisko, nech sa „vylietajú“ aj doma budú potom isto poslušnejšie, keď vybijú zo seba prebytočnú energiu. Naším žiakom a dorastencom taktiež patrí môj obdiv, lebo podať výkon v horúčavách, čo boli cez leto, to chce guráž. No naši najmenší a mládež to zvládli s prehľadom a podávali dokonca aj slušné výkony.

Na záver by som chcela poďakovať pánu prezidentovi OŠK za všetky hodiny, ktoré trávi vyžívaním hráčov po zápasoch, za všetky večery strávené

zháňaním tovaru do bufetu, za všetky noci prebdené nad vytváraním súpisiek, získavaním potvrdení, súhlasov, osvedčení potrebných vôbec na o, aby sezóna mohla prebiehať. Lebo futbal nie je len to, že príde 22 hráčov kopať do lopty. Z väčšej časti je to hlavne administratíva a papierovanie, ako asi všetko na Slovensku.

Ďakujem Martinovi Horváthovi a Romanovi Vadeľovi, ktorí vždy ochotne prídu a pomôžu s čímkoľvek treba. Ďakujem pani Kaščákovskej a Ivanke, za prácu v bufete. Ďakujem Michalovi Vojtekovi, ktorý prebral trénerskú štafetu pri doraste a bol mojou neoceniteľnou pomocou celé leto. Ďakujem Michalovi Patzovi, ktorý sa stará o celý areál ihriska a to bez akejkoľvek mzdy. Ďakujem rodičom, ktorí nám pomáhajú s odvozmi detí na zápasy. Ďakujem každému jednému hráčovi, ktorý prišiel čo i len na jednu brigádu na ihrisko. Ďakujem každému, kto do tejto hry dáva srdce, kto neodíšiel za lepšou, či platenou ponukou. A ďakujem aj tým, ktorí odišli bez slova.

Ešte posledná vec na záver. Väčšina akcií uskutocnená cez leto, bola v spolupráci s OŠK. Trochu ma však mrzí, že ak sa ďakuje za spoluprácu, nejako sa zabúda na Obecný športový klub. Lebo sme to my, kto ponúka priestory, personálne vybavenie (chápate futbalistov, ktorí nie len kopú bezducho do lopty a jedia párky po zápase, ale aj makajú a snažia sa, aby ste im vy verní fanúšikovia nakoniec aj tak vynadali), materiálne zabezpečenie a kopu voľného času. Veď jediné akcie, ktoré sa konajú celoročne, aj počas nepriaznivého počasia a aj soboty a nedele sú futbalové zápasy. Prosím uveďte si, hlavne vy Facebook-ovi diskutéri, že OŠK nie len berie, ale veľa dáva. A ak berie, tak len preto, že zveľaďuje obecný a nie súkromný majetok. A ak dáva, tak hlavne voľný čas, chuť a entuziazmus svojich členov a to si myslím, že je pridaná hodnota.

prezident OŠK SLOVINKY, Pavol Fajth
Erik Fryc

NÁBOŽENSKÉ OKIENKO

NOVEMBER - SPOMIENKA
NA ZOSNULÝCH

Mesiac november je už tradične spojený so spomienkou na našich zosnulých. V tomto čase prichádzame zapáliť sviečku, položiť kvety na hroby našich príbuzných, priateľov známych, hoci musíme prekonať nemalú vzdialenosť. Je to dôkaz toho, že naši blízki sú s nami, žijú v našom srdci, v našich spomienkach, aj keď už odišli z tohto sveta.

Veriacich sa tieto dni dotýkajú aj osobne. Kresťanská viera učí, že smrťou sa život človeka nekončí, ale pokračuje ďalej, preto veríme, že človek po smrti nežije len v našich spomienkach, ale žije skutočne. O živote po smrti toho veľa nevieme, s určitosťou však môžeme povedať, že sa jedná o večný život a že svoj život po smrti budeme prežívať buď v prítomnosti Boha, alebo bez jeho prítomnosti. V prvom prípade hovoríme o nebi, v tom druhom o zatratení – o pekle. Keď toto všetko prijmeme ako pravdu, skutočne tomu veríme, potom náš život na zemi je vlastne cestou, ktorá nás privedie na jedno z týchto miest. O tom, na ktoré miesto sa dostaneme, rozhoduje skutočnosť, či dodržiavame, alebo nedodržiavame vo svojom živote Božie prikázania. Ten, kto ich dodržiava, už teraz žije v Božej prítomnosti a tak to bude aj v živote po smrti. Ten kto ich nedodržiava, už teraz sa vylúčil z Božej prítomnosti a tak to bude aj vo večnom živote. Aj na tieto skutočnosti upriamujú našu pozornosť prvé novembrové dni.

Naši zosnulí, k hrobom ktorých sme v týchto dňoch prichádzali, nás predišli do večnosti. Veríme, alebo aspoň máme nádej, že sú spasení, veď keby to tak nebolo, naše modlitby by boli zbytočné. Zároveň každý, kto verí vo večný život, automaticky predpokladá, že raz sa so svojimi blízkymi, ktorí ho predišli do večnosti, stretnú v našej nebeskej vlasti. O tom, či to tak bude, rozhoduje každý jeden okamih nášho života na zemi. Pamätajme na to, keď stojíme nad hrobmi našich zosnulých a modlíme sa za ich blažený život vo večnosti.

fr. Marián Slavomír Hovanec OP
kaplán rímskokatolíckej farnosti v Krompachoch

DÁTUM VYDANIA: 30. OKTÓBER 2015

• **Slovinský občasník** • Vydáva: Obec Slovinky 4 × ročne • **Adresa administrácie:** Obecný úrad Slovinky č. 58 • **IČO:** 00 329 550 • **Redakčná rada:** PaedDr. Lenka Dzuríková, MUDr. Dagmar Pačanová, Peter Bogačević, Lucia Frycová • **Redaktor:** Ing. Petronela Ďurčiová • **Náklad:** 600 ks • **E-mail:** slovinsky.obcasnik@obecslovinky.sk • **Registr. číslo:** EV 3636/09 • **ISSN** 1339-1550 •
• **Tlač:** Tlačiareň Sedlák, s. r. o. • **Grafická príprava:** Lucian Cmorej – ABC studio, Sp. N. Ves • Redakčná rada si vyhradzuje právo úpravy a krátenia príspevkov. Nevyžiadané rukopisy a fotografie nevraciamy •